

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra MIGNON I GRAVEN

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. 249. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621535975248/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Men vi kan ei see gjennem Stjernens Glas.
Bereed saa nær Dig, som Du kan, en Plads
Hvorhelst i Stjernerne Du monne vandre;
Hvor Du ei er, der er os ei tilpas —
Du veed: vi ville mødes med hverandre.

MIGNON I GRAVEN.

Sover Du Lille? Øiet er lukket,
Lokken ei bølgel, tyst er nu Sukket.
Mignon, Du Elskte, ak, vil Du ikke
Aabne de sorte, brændende Blikke?

Han, hvem Du elsked, trofast i Haabet,
Mærked ei Sukket, ændsed ei Raabet:
Derfor var ogsaa mægtig din Længsel,
End'lig at bryde Skranker og Fængsel.

Huset Du mindedes stedse andægtig,
Støtten, som standed marmorne prægtig,
Landet, hvor Løvet aldrig falder,
Bjergenes hvidgraae, taagede Haller.

Citharens Toner bragte Dig Trøsten,
Ak, men saa Faa kun lytted til Røsten!
Sorgen boer ene — Glæden foragter,
Flyver forbi den med haanlige Fagter.

Haver ei Huss og haver ei Moder,
Har ingen Søster og har ingen Broder;
Stien er smal og knudret er Jorden —
Barnet er utaalmodigt nu vorden;